

خیلواکی

استقلال

www.esteqlaal.net

۲۷ فبروری، ۲۰۲۵

داکتر رووف روشن

دیگ شریکی

قسمت دوم

استعاره دیگ شریکی به حقایق متعددی اشاره میکند، یکی اینکه صاحبان این دیگ خواهی خواهی درپختن غذا دران ذوق های مختلفی دارند وگرنه کافی بود یکی بپزد و دیگرش نظاره کند و ضرورت به جدال نباشد. دوم اینکه مواد خام آن در صورت شریکی میتواند چندان اختلاف داشته باشد که امکان موافقه بر آنها ممکن نباشد. مثلاً "یکی از شرکاء بخواد گوشت گوسفند بپزد و دیگرش هوس مرغ را داشته باشد. به همین ترتیب است موضوع انواع ترکیبات دیگری که برای مزه دیگ از زیره و پودینه و مرچ و نمک و غیره بکار خواهد بود. البته جدال روی موضوعاتی اینچنینی خنده آور و مضحک است. اما چیز دیگری که این عنوان به آن اشاره میکند همانا صورت استفاده از اجزای غذا است. یکی خواهد گفت من مقدار بیشتر گوشت میخوام و دیگرش بگوید برای من باید بیشتر ترکاری تخصیص داده شود. این هم موجب تمسخر مشاهده میشود. در همین موضوع و اشاره به مشکل فعلی و ادعاهای برخی از شریکان در حکومت شریکی اینست که مثلاً "میگویند باید به من و یارانم تعداد بیشتر و یا حتی مساوی از کرسی های وزارت ها تخصیص داده شود و تعداد سفارتخانه ها و همچنان معینیت ها و ریاست های ادارات ایکه در فعالیت های آن ها مقدار بیشترین امکانات سوء استفاده موجود است و این بخاطر آنکه یاران و طرفداران خود را با همین کرسی ها قانع و خوشحال نگهداشته میتوانم که در مقابل وفاداری شان برایشان همین مقام ها را تفقد بی غل و غش کرده بتوانم و در غیر آن این امکانت موجود است که آنها از من فاصله گرفته و با جریانات رقیب بپیوندند و مرا و حلقه یاران مرا تنها و بی یاور بگذارند.

حال میبینیم که عوام الناس جهان با شنیدن شرایطی مثل فوق چقدر به سیاستمداران ما که در عین حال بیشرمانه از عشق به میهن و هممیهنان حرف میزنند، خنده میکنند و چقدر با هم میگویند این شراکت در حکومتداری است یا شراکت به هدف پر کردن جیب ها؟ عوام الناس داخل کشور

که با غربت و مرض و فقر و بیسوادی دست به گریبان اند هیچ فرصتی نمیابند تا اجازه تفکیک خوب را از بد داشته باشند .

پس چاره چیست؟

شراکت در برخی از موارد در حکومت های دموکراتیک جهان نیز صورت میگیرد که حکومت های ایتلافی تشکیل میشوند اما کار کرد آن حکومت های دیموکراتیک چنان است که مشی حکومت از فلتر نمایندگان مردم آن کشور ها میگذرد و حکومت ها چه ایتلافی باشند و چه نباشند به تعمیم مصوبات پارلمان مکلف میباشند. در مورد کشور ما نیز این امکان میسر شده میتواند که مدعیان قدرت در حکومت عوض تقاضاهای بیشزمانه" من چند وزارت و چند سفارت میخواهم" بنشینند و مشی قابل تعمیم حکومت را اولاً" در ساحات سیاست های داخلی و خارجی تدوین نمایند و بعداً" با توجه به سکتور های زیر بنایی، زراعتی، صنعتی، معارف، صحت و انکشاف و در ساحات متعدد دیگر به اساس اولیت ها مستند بر ارقام و احصاییه ها خلاصه ای از ضرورت به پلان های تولیدی، خدماتی و اهداف قابل پیمایش خدمات صحتی و معارف و خدمات اجتماعی دیگر مانند فقر زدایی، تعمیم سواد، مسکن و رفاه عامه به شمول انکشاف خدمات ترانسپورتی محلی و ملی و بین المللی ، تدوین تدریجی قوانین محکم و استوار برای برقراری صلح و رفاه عامه را ترتیب داده یا به پارلمان انتخابی و یا حتی به یک لویه جرگه ای که نمایندگان آن مستقیماً" از طرف مردم مامور شوند گزارش بدهند و موافقت آن فلتر مردمی را حاصل نمایند

درانوقت ما از یک دیگ شریکی حرف نمیزنیم بلکه از یک نظام قانونی، عملی و علمی برای یک حکومت صالح سخن میگوییم و آنگاه مدعیان قدرت بیایند و آرزوی خود را به چنان یک مشی و پلان مردمی برای رفاه و صلح و امنیت کشور ابراز دارند. درچنان شرایطی تعداد وزارتخانه ها اهمیتی نداشته بلکه هر کدام مکلف به تطبیق مشی پذیرفته شده میباشند و تخطی از آنرا تخطی از آرزوهای ملی و قابل باز خواست قانونی خواهند شناخت و سخن گفتن از غصب حق تعیین سفره که مضحکترین خواسته مدعیان بوده میتواند نزد مردم به راستی شرم آور تلقی خواهد شد و سفره مانند همه مامورین دیگر حکومت مکلف و مسوول پیشبرد یک مشی خواهند بود که بصورت یک روند پذیرفته شده در کشور مورد تطبیق خواهد بود. در آنصورت مردم دنیا بر کشور ما نخواهند خندید و بر جهالت و خودخواهی های ما مضحکه نخواهندخواند. و اکنون شما خواننده این سطور چه قضاوت میفرمایید و کدام نوع حکومت را تایید میکنید: حکومتی که بر اساس خواسته های دو رقیب وزارت ها را تقسیم کند، سفارت ها را تقسیم کند، معینیت ها و ریاست های دولتی را در سکتور های عامه که در آنها امکان سوء استفاده های

مادی ممکن و میسر است، یا حکومتی را که در یک مثنی ملی هم‌منظر شده اند و خود و حکومت را بصورت کل مسوول تطبیق آن مثنی که آرزو های مردم را به تایید نمایندگان واقعی مردم از فلتر شورا های مردمی انعکاس میدهد و اهداف آن بر اساس اولیت های علمی و احصایوی تعیین شده و حصول آن اهداف قابل پیمایش و عدم حصول آنها جرم شمرده شده قابل بازخواست باشد؟

پایان

برای مطالعه قسمت اول مضمون، لطفاً بر لینک آتی کلیک نمایید:

<http://www.esteqlaal.net/images/R.Roashan-Daig-Shariki-001.pdf>